

ния за старитѣ жители на Тракия, но и той не много по-добре познава прѣкрасната и плодovitа долина на Марица (Hebrus) отъ колкото пространнитѣ Германски гори. Тукидидъ въ време на дългото си прѣбывание въ Тракия по отъ близо изучилъ тази страна; въ II-та книга на историята си съ необикновенна точностъ, расправя за географията на тѣзи страни и за живущитѣ тука народи, но за жалостъ неговитѣ свѣдѣния сѣ кратки и не много. Слѣдъ Тукидида не намираме нищо освѣнъ забѣлѣжки за приморски Тракийски градове и нѣколко бѣгли думи у Страбона, който допълнява Херодотовитѣ свѣдѣния. Между това Филиппъ II. Макед. и Александръ Вел. се промъкнали въ тѣзи страни; но прѣди да дойдатъ тѣ единъ Сократовъ ученикъ, философъ и историкъ, Ксенофонтъ, повече отъ три мѣсеца стоялъ въ служба на Тракийскитѣ краля Сеутесъ и тѣй ималъ възможностъ поне да събере едно по-големо число нови свѣдѣния за народѣтъ, въ срѣда на когото живѣлъ. Но при все това седмата книга отъ Ксенофонтова Анабазисъ, колкото и да е живъ и занимателенъ разказътъ и, не ни прѣдставлява единъ ясенъ образъ на Тракийцитѣ и тѣхната земя, градове, управление и миналото имъ.

Когато Римлянитѣ дошли въ полуостровътъ, кратки нѣколко походи отворихъ пѣтъ въ страната (по-между тѣхъ и походъ на Метелла) и доволнихъ на историкътъ *Титъ Ливий* (59 пр. Хр. — 17 г. сл. Хр.), да опише онѣзи части на провинцията, прѣзъ които минавали римскитѣ legionи; неговитѣ топографически свѣдѣния сѣ подробни, и се вижда, че той има ясно понятие за мѣстата, за които говори, тѣй щото пѣтникъ свободно може да се води по неговото описание. За зла честь Римлянитѣ въ тази епоха малко се отдалечаватъ отъ границитѣ на Македония или отъ крайбрежнитѣ градове. И за това трѣбва да търсимъ по-пространни свѣдѣния у *Тацита*, въ времето на императора Тиберия и неговитѣ наследници когато Римскитѣ войски нѣколко пѣти крътосватъ Тракия. Съчинителътъ на *Annales* (Лѣтописи) съ прѣзрѣние